

[Bøgholm.]

diplomatisk og konsularisk korps, der kan sine ting og på tilfredsstillende måde vil kunne føre udenrigsloven ud i livet.

På mit partis vegne kan jeg tilsige hurtigt og velvillig behandling af det forslag, den højtærede udenrigsminister har lagt på tingets bord.

Svend Jørgensen: Det kan ikke nægtes, at arbejdet i udenrigstjenesten er steget meget stærkt i årene efter krigen. Det skyldes naturligvis det øgede internationale samarbejde, og det skyldes naturligvis også de øgede bestræbelser for at fremme vor eksport. Det var man sådan set allerede klar over i 1945, da loven blev taget op til revision af daværende udenrigsminister Christmas Møller, og det bevirkede, som det allerede er nævnt, at man dengang oprettede ikke mindre end 41 nye stillinger. Samtidig havde man dog det håb, at udviklingen skulle forme sig sådan, at nogle af disse stillinger kunne blive overflødige, og det var årsagen til, at man indsatte en revisionsbestemmelse i loven, og at loven altså efter 5 års forløb kom til revision. Det var i rigsdagssamlingen 1949—50, og dengang måtte man jo erkende, at tiderne ikke tillod, at man indskrænkede udenrigstjenesten, selvom man fandt, at det heller ikke var nødvendigt at udvide den.

Nu foreligger loven altså igen til revision i henhold til den revisionsbestemmelse, der indsattes i den, og det foreslås nu, at antallet af udsendte tjenestemænd forhøjes med 4, nemlig en i 4. lønningsklasse og 3 i 5. lønningsklasse, og jeg har forstået, at der tillige er stillet forslag herom til normeringsloven. Dette forslag vil mit parti under hensyn til de givne oplysninger være velvilligt indstillet overfor.

Af principiel betydning er imidlertid forslaget om ansættelse af handels- og industriattachéer i tjenestemandstillinger i stedet for som hidtil ansat på åremål. Jeg tør ikke benægte, at det muligvis vil være en mere hensigtsmæssig ordning, der nu foreslås; det er også muligt, at den ikke medfører større udgifter for udenrigstjenesten end den hidtidige ordning, men den er da i hvert fald et brud med den gældende praksis, og jeg er ikke helt klar over, om det vil kunne medføre konsekvenser på andre områder. Derfor synes vi, det vil være rimeligt, at man i udvalget — jeg ved ikke, om der nedsættes et særligt udvalg eller denne sag

henvises til lønningsudvalget, eller om spørgsmålet bliver drøftet begge steder — får hele dette forhold nærmere belyst, inden der tages endelig stilling dertil.

De øvrige spørgsmål, der er rejst i forbindelse med lovens revision, er vi iøvrigt velvilligt indstillede overfor og villige til at drøfte i udvalget, herunder også det af den højtærede minister i fremsættelsestalen berørte spørgsmål om møblering af tjenesteboliger i udlandet.

Jeg skal med disse ord tilsige mit partis støtte til forslaget velvillige behandling i udvalget.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende forslag går ud på at oprette 4 nye tjenestemandstillinger til brug for udenrigstjenesten og at ansætte indtil 7 handelsattachéer og indtil 6 presseattachéer. Dette er naturligvis nødvendiggjort af den vældige udvikling, vi har haft på dette område. Det er svært for rigsdagen at afgøre, om der er tilstrækkeligt personale til at varetage den udenrigstjeneste, den har godkendt. Når rigsdagen har godkendt en udenrigstjeneste, kan den jo ikke godt sige nej til, at der skal mandskab til til den; men vi kan ikke frigøre os for den opfattelse, at det er en betænkelig udvikling, vi efterhånden er kommet ind i, og vi synes, at det stærkt udvidede internationale samarbejde med udsendelse af delegerede og udvalg vedrørende mange forskellige spørgsmål rundt om i verden måtte kunne aflaste den ordinære udenrigstjeneste. Det er ikke let at bedømme på forhånd, og i hvert fald trænger den korte motivering, der er givet i den højtærede udenrigsministers skriftlige fremsættelse og de bemærkninger, der ledsager forslaget, til at suppleres med mere konkrete oplysninger. Vi vil fra vor side naturligvis deltage i et udvalgsarbejde, men vi må forbeholde os vor stilling, indtil disse oplysninger fremkommer. Vi kan ikke frigøre os for den opfattelse, at forslaget koster mange penge, og nytten af det, nødvendigheden af det, resultaterne er jo problematiske. Det er et stort spørgsmål, om ikke den handelspolitiske tjeneste, der er nødvendig, i højere grad kunne foretages af store industriselskaber og handelselskaber på en mere effektiv måde, end det gøres af staten. Vi kan ikke afvise forslaget, men vil tage forbehold, og vi vil gerne deltage i en udvalgsbehandling.